

● Hatice Ayşe Hasan

Fütâde

Bu bir yürek dökümü insafsız iyi dinle!
Kaderin hükmü ise karşı gelmek imkânsız
Serçe parmağımızdan görünmez bir iplikle
Tığlamıştık sevdayı gönlümüze ilmekle
Daldığın her uykuyu kâbusum bölsün ansız
‘Yusuf’ ol kuyuya düş fakat yâr diye inle!
Yokluğumda dalsan da sonu gelmeyen gama
Bil, vuslat nafiledir geri dönüş yok ama.

Kâh gamzeyim yüzünde, kâh o hüznün gölgesi
İnceden bir sızıyım yüreğine süzülen
Ciğerine işlenen merhemsiz bir yarayım
Gecene, doğsam bile göğe sadık yâr! Ayım
Cân-ferse derler bana sen hasreten ezilen
İhanetin banaydı hercainin bilgesi
Dilerim ki vefasız sen yandıkça yanasın
Efsûnlu gülüşüme dalıp dalıp donasın

Cerahat-ı meçhuldür yüreğine açtığım
Geçse de günler, aylar, hatta yıllar, yüzyıllar.
Hep âdilâne oldum gördüm ya ne haldesin,
Âfet peşinde koşan belirsiz bir yoldasın
Ah... Çivisiyle içe bırakırken iz, yıllar
Gönlünün kafesinden çok oluyor göçtüğüm
Bilirim kalp tavlânır yüreğinde saklıyım
Haramzade birine ölsem de yasaklıyım

Hâk değil miydi âcep bahtıma bekâm olmak
Caydın verdiğin sözden kıydın âhûnigah’a
Aman dilenme benden ve geri dönme sakın
Uzak dur benden uzak! Var git Allah’a yakın
Tövbe dedim adına girmem daha günâh’a
Nasip oldu sonunda içimden seni silmek
Nakışladım sevdami firakâtına cangüdağ!
Harcadığın emekler, Züleyha’na elbet az!

Fütâde! Bana değil sığın desem ahına
‘Ah’ bile ezber bozup dâdüferyâd ederdi
Kalbi beyni gönlüyle huzura erdi şair
Kalmadı tek hâtıran inan mâziye dâir
Vazgeçtim bu sevdadan ve buraya kadardı
Hıçkırıklar dolacak hicrân giyen ruhuna
Hoş geldin demiştim ya şefkatle ağırladım
Değer bilmeyen yâri gönlümden uğurladım

